

نسل‌کشی مسلمانان برمه (میانمار)

کد موضوعی: ۲۶۰

شماره مسلسل: ۱۲۴۷۱

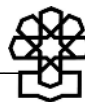
مردادماه ۱۳۹۱

دفتر: مطالعات سیاسی

به نام خدا

فهرست مطالب

۱.....	چکیده.....
۲.....	معرفی کشور برمه.....
۲.....	حقوق شهروندی و مسلمانان روهینگیا.....
۴.....	کشتارهای مسلمانان.....
۶.....	مهمترین مشکلات مسلمانان.....
۷.....	تازه‌ترین کشتارها.....
۸.....	سکوت مجامع جهانی.....
۱۱.....	موضع دولت نظامی حاکم بر برمه.....
۱۴.....	وظیفه همسایگان.....
۱۵.....	مسئولیت جهان اسلام و ایران.....
۱۷.....	منابع و مآخذ.....

نسل‌کشی مسلمانان برمه (میانمار)

چکیده

به مدت چند دهه است که مسلمانان در کشور برمه به صورت گسترده و مداوم مورد ظلم آزار و اذیت قرار می‌گیرند و این مسئله در ماه‌های اخیر تشدید شده است. از ابتدای سال ۲۰۱۲ بیش از ۵۰ هزار مسلمان از قوم روهینگیا در شمال برمه توسط بودایی‌های تندرو و با حمایت دولت نظامی این کشور قتل عام شدند و این اقدام مورد اعتراض هیچ‌یک از نهادهای مدعی دموکراسی و حقوق بشر و کشورهای غربی قرار نگرفت. این درحالی است که رهبر انقلاب اسلامی حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در سال ۱۳۷۰ برای نخستین بار نسبت به این قتل عام هشدار دادند و از سکوت مجامع مدعی دفاع از حقوق بشر شدیداً انتقاد کردند. همان‌گونه که در این گزارش آمده است برخلاف ادعاهای دولت برمه مسلمانان در این کشور از صدها سال پیش ساکن و دارای حاکمیت بوده‌اند و اخراج و قتل عام کنونی آنها تنها در راستای پاکسازی قومی صورت می‌گیرد. این گزارش بر آن است تا پیشینه‌ای تاریخی از مسلمانان برمه‌ای ارائه داده و در نهایت راهکارهای ممکن برای کمک به آنها را پیشنهاد دهد.

معرفی کشور برمه

برمه کشوری در آسیای جنوب شرقی با مساحت ۶۷۶ هزار کیلومتر مربع و جمعیتی بالغ بر ۵۶ میلیون نفر، از جمله کشورهای فقیر این منطقه و جهان است که به دلیل سلطه چند دهه‌ای نظامیان و انزوای بین‌المللی در شاخص‌های توسعه به شدت دچار رکود شده است. نام تاریخی این کشور برمه است، اما نظامیان پس از به دست گرفتن قدرت نام آن را به میانمار تغییر دادند ولی نام برمه همچنان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

این کشور در سال ۱۹۴۸ از انگلیس استقلال یافت و در سال ۱۹۶۲ با کودتای نظامیان دارای تفکر کمونیستی زیر سلطه آنها رفت و این سلطه همچنان ادامه دارد. این کشور با چین، تایلند، هند و بنگلادش مرز مشترک دارد و در ساحل شرقی خلیج بنگال و دریای آندامان قرار گرفته است. مذهب اکثریت مردم این کشور بودایی است و اقلیتی از هندوها، مسلمانان و مسیحیان نیز در این کشور زندگی می‌کنند که در این میان مسلمانان در بدترین وضعیت ممکن قرار دارند.

حقوق شهروندی و مسلمانان روهینگیا

در کشور برمه ۱۴۴ قومیت وجود دارد که هر چند این قومیت‌ها نزدیک به هم بوده و تفاوت نژادی چندانی با هم ندارند ولی از میان آنها دولت این کشور تنها حقوق ۱۳۵ قومیت را به رسمیت شناخته است. براساس قانون سال ۱۹۸۲ در مورد حقوق شهروندی ۹ دسته از اقوام اقلیت از این حق محروم شده‌اند که بزرگ‌ترین این

قومیت‌ها، قوم روهینگیا است.

روهینگیا نام قومی است که عمدتاً در سه کشور برمه، بنگلادش و مالزی زندگی می‌کنند. تعداد ۸۰۰ هزار نفر از آنها در برمه، ۵۰۰ هزار نفر در بنگلادش و ۲۴ هزار نفر در مالزی. برخی از منابع رقم واقعی مسلمانان این قوم ساکن در برمه را بیش از دو میلیون نفر اعلام کرده و می‌گویند: دولت نظامی این کشور برای سرکوب بیشتر آنها آمار را کمتر از آنچه هستند، اعلام کرده است. برخی منابع دیگر از جمله مسلمانان برمه‌ای رقم مسلمانان این کشور را بالغ بر ۸ میلیون نفر ارزیابی می‌کنند.

این قومیت بیشتر در استان ارکان در شمال میانمار، هم‌مرز با کشور هند و بنگلادش زندگی می‌کنند. هر چند که در برمه تعداد بسیاری از مسلمانان حضور دارند و از حقوق شهروندی نیز برخوردار می‌باشند، اما دولت نظامی میانمار هیچ حقی را برای قوم روهینگیا قائل نبوده و حتی به بسیاری از آنها شناسنامه هم نداده است. این قوم به نام روهینگ - نام قدیم استان ارکان - شناخته شده و قرن‌ها است که در آنجا زندگی می‌کنند، اما اختلافات آنها با بودایی‌ها که خواهان تصرف مناطق استقرار این قوم می‌باشند، موجب درگیری‌های بسیاری شده است.

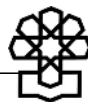
استان ارکان به دلیل سکونت مسلمانان از همه مناطق برمه دارای توسعه کمتری است به‌گونه‌ای که در این منطقه کمترین راه شوسه وجود دارد و از راه‌آهن نیز خبری نیست. موقعیت جغرافیایی این منطقه که توسط کوه‌های بلند از سرزمین اصلی برمه جدا شده، در عدم توسعه آن مزید بر علت شده است و به همین دلیل بیشتر مبادلات مردم این منطقه با کشور بنگلادش و بندر چیتاکونگ در این کشور می‌باشد. در بُعد تاریخی از سال ۱۴۳۰ تا ۱۷۴۸ میلادی، حکومتی مسلمان در منطقه

ارکان وجود داشت که امتداد حکومت‌های محلی هند به‌شمار می‌رفت و دارای قدرت بیشتری نسبت به آنها بود و اهالی این منطقه حدود ۴۰ حاکم مختلف را در این سه قرن تجربه کرده‌اند. در سال ۱۷۴۸ این حکومت توسط بودایی، پادشاه بودایی برمه نابود و منطقه تحت پوشش آن جزئی از حکومت پادشاهی برمه شد. پادشاه برمه تلاش می‌کرد که آنها را تحت فشار شدید قرار دهد تا نتوانند بر دیگر اقوام تأثیر گذاشته و به ترویج اسلام در منطقه شرق آسیا بپردازند.

با شروع استعمار انگلیس از سال ۱۷۸۸ این منطقه به حکومت تحت فرمان انگلیسی‌ها پیوست و امتداد برمه امروزی شد. درست در همین سال‌هاست که بودایی‌ها با حمایت مستقیم انگلیسی‌ها اقدام به حمله مسلمانان کردند. استعمار انگلیس که سلطه بر برمه را تنها در گرو همراهی و همکاری با راهبان بودایی می‌دید، دست آنها را برای حمله به اقلیت مسلمان منطقه ارکان باز گذاشت و این درحالی بود که حاکمان انگلیسی برمه موفق شده بودند برای مسیحیان ساکن، ضمانت‌ها و حمایت‌های لازم را به‌دست آورند.

کشتارهای مسلمانان

در طول سه دهه اخیر و از زمان تصویب قانون شهروندی، مسلمانان روهینگایی دچار صدمات بسیاری شده‌اند که بیشتر آن ناشی از حمایت همه‌جانبه دولت نظامی از تندروهای بودایی در این منطقه است. البته موضوع کشتار مسلمانان روهینگایی مربوط به دهه‌های اخیر نیست و چند کشتار بزرگ پیش از پایان استعمار انگلیس در

این کشور روی داده است که در نخستین آن در سال ۱۹۳۸ میلادی بوده که بیش از یکصد هزار مسلمان به دست بودایی‌های افراطی کشته شده‌اند.

در سال ۱۹۴۲ و در میانه جنگ جهانی دوم که برمه به تصرف ارتش ژاپن درآمد باز هم بودایی‌ها به منطقه مسلمان‌نشین ارکان حمله کرده و ده‌ها هزار نفر از آنها را قتل عام کردند. پس از این قتل عام همه مدارس و مساجد متعلق به این قوم بسته شد و دوره‌ای از خفقان علیه آنها در این کشور آغاز شد.

پس از استقلال برمه هر چند انتظار می‌رفت که وضعیت مسلمانان به دلیل مشارکت مستمر در نبرد ضد استعماری بهتر شود؛ اما تصویب قوانین جدید که شهروندان را به سه درجه تقسیم می‌کرد، عملاً راه را بر این مهم بست.

کودتای کمونیستی سال ۱۹۶۲ توسط نظامیان که در آن اسلام را دشمن اول برشمرده بود، باعث شد تا دست بودایی‌ها برای تملک دارایی مسلمانان در این منطقه باز شود و در حالی که بودایی‌ها تنها ۱۰ درصد زمین‌های این منطقه را در دست داشتند، به مالکیت ۹۰ درصدی مسلمانان تعدی و توانستند بسیاری از زمین‌های آنها را با کمک دولت نظامی مصادره کنند.

برمبنای قوانین شهروندی سال ۱۹۸۲ عملاً برمه دارای شهروندانی با چهار درجه متفاوت شده است:

۱. معنوی،

۲. شهروند،

۳. دارای تابعیت،

۴. عدم تابعیت.

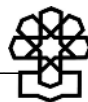
براساس این قانون دو گروه اول دارای حقوق مساوی در همه ابعاد بودند، شهروندان گروه سوم هم می‌توانستند تحت شرایطی خاص زندگی کنند، اما مسلمانان که در دسته چهارم قرار داشتند، براساس این قانون به بدترین شکل ممکن مورد تبعیض قرار گرفتند.

فشار سیاسی و فرهنگی علیه مسلمانان به بدترین شکل ممکن رواج یافت، زنان مسلمان از حجاب منع شدند، خوردن گوشت خوک و مشروب اجباری شد، دختران جوان مسلمان را به زور به ازدواج با بودایی‌ها وا داشتند و بی‌بندوباری اخلاقی در این منطقه رواج پیدا کرد.

مهمترین مشکلات مسلمانان

در طول چند دهه اخیر بزرگ‌ترین مشکلاتی را که مسلمانان این منطقه با آن دست‌وپنجه نرم کرده‌اند، بدین شرح بوده‌اند:

۱. ملی کردن اوقاف،
۲. ملی کردن مجلات، روزنامه‌ها، ماهنامه‌ها و هفته‌نامه‌های منتشر شده،
۳. ممنوع شدن چاپ هرگونه کتاب اسلامی که اخیراً در این مورد اجازه‌های محدودی داده شده است،
۴. ممنوعیت ساخت مساجد،
۵. ممنوع شدن پخش اذان از سال ۱۳۶۱،
۶. مصادره گذرنامه‌های مسلمانان و عدم اجازه به آنها برای مسافرت‌های

خارجی بدون اجازه دولت،

۷. مسلمانان حق ورود به هیچ‌گونه پست رسمی و دولتی را ندارند،

۸. ملی کردن مساجدی خاص در مراسم ملی بودایی‌ها.

تازه‌ترین کشتارها

تازه‌ترین حمله بودایی‌ها به مسلمان تقریباً از یک ماه پیش شروع شده است. در این درگیری‌ها بودایی‌های افراطی با حمایت ارتش و نیروهای امنیتی حملات هدایت شده خود علیه مسلمانان روهینگیا را آغاز کرده‌اند که حاصل آن تاکنون یک‌هزار کشته، پنج‌هزار زخمی، ربودن سه‌هزار نفر، ویرانی ۲۰ روستا و ۲۰۰ منزل مسکونی و ۳۰۰ هزار آواره بوده است. بر اساس آمار منتشر شده توسط گروه‌های اجتماعی فعال مسلمان برمه‌ای در سال ۲۰۱۲ حدود ۵۲ هزار مسلمان در این کشور به‌دست بودایی‌ها کشته شده‌اند.

این حملات به بهانه حمله سه جوان مسلمان به سه دختر بودایی و هتک حرمت آنها صورت گرفت، ادعایی که هیچ وقت ثابت نشد، اما بهانه‌ای به‌دست بودایی‌های افراطی موسوم به «ماگ» داد تا دور تازه کشتارها را با حمایت ارتش و نیروهای امنیتی شروع کنند. در این کشتار ارتش برمه با استفاده از بالگرد اقدام به حمله به مردمی کرد که با قایق تلاش داشتند خود را از معرکه نجات داده و به بنگلادش برسانند، نسبت دادن این کشتارها به بودایی‌ها به نظر می‌رسد حربه دولت نظامی این کشور برای سرپوش گذاشتن بر مسائل پیش آمده و کم کردن فشار بین‌المللی بر

خود باشد، چراکه شواهد و مدارک موجود خلاف این موضوع را ثابت می‌کند. کشتار وسیع مسلمانان برمه‌ای در میان سکوت مجامع بین‌المللی و سرگرم بودن رسانه‌های منطقه به تحولات سوریه، باعث شده تا رژیم نظامی حاکم بر این کشور به حملات و کشتار بیشتر مردم مسلمان این کشور ادامه دهد. روزنامه نیویورک تایمز به نقل از خبرنگار خود در بنگلادش در مورد این کشتار نوشت: این جنگ، نبرد قومی نیست، بلکه نسل‌کشی هدفمندی است که با هدایت دولت شروع شده و باید همه دنیا بر برمه فشار وارد کنند تا آن را متوقف سازند. تداوم حمله به مسلمانان در حالی تشدید شد که در استان ارکان به‌عنوان مهمترین مرکز سکونت مسلمانان در پی تحولات اخیر در برمه و برگزاری انتخابات آزاد ۳۶ نماینده به پارلمان جدید راه یافتند که با تقلب گسترده صورت گرفته تنها سه نفرشان از مسلمانان بودند. این مسئله زمانی مهمتر می‌شود که در نظر داشته باشیم در این منطقه بیش از ۵ میلیون مسلمان زندگی می‌کنند که اکثریت جمعیت را به‌خود اختصاص داده‌اند.

سکوت مجامع جهانی

سکوت جامعه جهانی در مورد کشتار مسلمانان برمه در حالی صورت می‌گیرد که در طول دهه‌های گذشته کشورهای غربی و مدعیان حقوق بشر بیشترین فشار را بر دولت برمه وارد کرده‌اند تا به‌زعم خود دمکراسی را در این کشور پذیرفته و راه را برای مشارکت مردم و احزاب در سرنوشت خود فراهم کنند، اما این کشورها نه در

آن سال‌ها و نه در شرایط کنونی سخنی از کشتار مسلمانان برمه‌ای بر زبان نیاورده و تنها به فکر به قدرت رساندن عامل خود در برمه بوده‌اند.

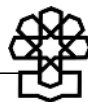
در سال ۱۳۷۰ شمسی که دور تازه‌ای از کشتار و حمله به مسلمان در برمه شروع شد، حضرت آیت‌الله خامنه‌ای رهبر انقلاب اسلامی نسبت به آن واکنش نشان داده و سکوت مجامع جهانی در این باره را به شدت مورد انتقاد قرار دادند.

ایشان در سخنانی که در جمعی از روحانیون بیان کردند، فرمودند: «... این وضع مسلمانان مستضعف بیچاره میانماری است که ده‌ها هزار نفر از آنها امروز با بدترین وضع در بنگلادش زندگی می‌کنند. نمایندگان ما به آنجا رفتند و آمدند و خبرهایی به ما دادند که واقعاً خواب از چشم انسان می‌پرد! چه قدر امروز دنیا نسبت به حقوق بشر - به معنای واقعی - بی‌اعتناست! مگر در دنیا صدایی از کسی بلند شد؟! یک مشت چکمه‌پوش ده‌ها هزار مسلمان میانماری را با فجیع‌ترین وضع از خانه خودشان بیرون کردند؛ بچه‌ها و زنان و مردانشان را کشتند؛ اموالشان را غارت کردند؛ هرکس توانسته جان خودش را بردارد، فرار کرده؛ در دنیا هم کسی به کسی نیست؛ نه سازمان ملل حرفی می‌زند، نه کمیته حقوق بشر فریادی می‌کشد، نه صلیب سرخ جهانی احساس مسئولیتی می‌کند، نه این کنفرانس‌ها و مؤسسه‌های دروغی دفاع از حقوق بشر و دفاع از صلح و غیره حرفی می‌زنند؛ گأنه اینها انسان نیستند! این، دشمنی دنیا را با اسلام و مفاهیم و ارزش‌های اسلامی نشان می‌دهد...».

ایشان همچنین طی سخنانی در روز اول ماه مبارک رمضان سال ۱۳۹۱ در محفل انسی با قرآن، بار دیگر یادی از مسلمانان برمه‌ای کرده و با انتقاد از سکوت مدعیان حقوق بشری، اقدام دولت برمه در نسل‌کشی مسلمانان را محکوم کرده و گفتند: «همین

امروز شما ملاحظه کنید؛ در یک کشوری در شرق آسیا - در میانمار - هزاران انسان مسلمان دارند کشته می‌شوند، دارند فدا می‌شوند، بر اثر تعصب، بر اثر جهالت - اگر نگوئیم دست‌های سیاسی در خود همین مسئله وجود دارد؛ فرض کنیم همان‌طور که ادعا می‌شود، بر اثر تعصب‌های دینی و مذهبی است - مدعیان دروغین حقوق بشر لب تر نمی‌کنند. همان‌هایی که برای حیوانات دل می‌سوزانند، همان‌هایی که اگر در جوامعی که مستقل از آنها هستند، وابسته به آنها نیستند، کوچک‌ترین بهانه‌ای پیدا کنند، صد برابر آن را بزرگ می‌کنند، اینجا در مقابل کشتار یک عده انسان بی‌گناه، بی‌دفاع، زن، مرد، کودک، سکوت می‌کنند؛ توجیه هم می‌کنند! این، حقوق بشر اینهاست؛ حقوق بشر منقطع از اخلاق، منقطع از معنویت، منقطع از خدا. می‌گویند اینها میانماری نیستند؛ خب، گیرم نباشند - البته دروغ می‌گویند، سیصد چهارصد سال است که اینها در آنجا زندگی می‌کنند؛ آنطور که به ما گزارش می‌شود - باید کشته شوند؟! همین حالت در طول سال‌های متمادی در همان کشور و در کشورهای مجاور، ازسوی غربی‌ها، به‌خصوص ازسوی انگلیس، نسبت به همان مردم وجود داشته. پدر این مردم را درآوردند؛ هرجا پا گذاشتند، جز فساد و نابودی حرث و نسل - همان‌طور که خدای متعال در قرآن می‌فرماید - کاری نکردند. بله، برای اینکه بازار محصولات پیدا کنند، بازارهایی را آراسته کردند؛ مردم را با محصولات جدید آشنا کردند، برای اینکه تجارت خودشان را رونق بدهند. این تمدن، منقطع از معنویت و قرآن است».

در حالی که از زمان شروع دور تازه سرکوب و قتل عام مسلمانان برمه‌ای سران کشورهای مختلف اسلامی اقدام به محکوم کردن این حرکت ضدانسانی

کرده‌اند، در میان مجامع جهانی هیچ‌کدام حاضر به صحبت در این خصوص نشده‌اند. برنده جایزه صلح نوبل برمه که غربی‌ها وی را نماد دموکراسی خواهی و احترام به حقوق برابر انسان‌ها می‌دانند نیز موضعی نزدیک به رژیم نظامی حاکم گرفته و حاضر نشده است که از مردم مسلمان این منطقه دفاع کند. خانم آنگ سان سوچی که این روزها به کشورهای غربی برای تبلیغات سفر می‌کند و حزب وی توانسته تعدادی از کرسی‌های پارلمان را به‌دست آورد نیز خواستار اخراج مسلمانان از این کشور شده است.

موضع دولت نظامی حاکم بر برمه

موضع دولت نظامی حاکم بر برمه در مورد سرنوشت مسلمانان این منطقه نیز جالب توجه است. شواهد و مدارک بسیاری وجود دارد که نشان می‌دهد دولت میانمار خود اقدام به نسل‌کشی مسلمان در این کشور می‌کند و این سیاستی مدیریت شده از سوی نظامیان حاکم است تا خود را از دست مسلمانان راحت کنند.

ثین سین، رئیس‌جمهوری میانمار به آنتونیو گوتیریس، مذاکره‌کننده سازمان ملل در امور پناهندگان گفته است که تنها راه حل بحران به وجود آمده «برخورد قاطعانه با نژاد به روهینگیا و مسلمان است که یا باید در اردوگاه پناهندگان جمع شوند یا باید از کشور اخراج شوند».

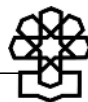
کمیساریای عالی امور پناهندگان در این مورد می‌گوید که روهینگایی‌های برمه در معرض انواع «خشونت‌های نژادپرستانه» قرار دارند و مجبور به «کار اجباری،

اخاذی و اعمال محدودیت بر آزادی عبور و مرور و فقدان حق اقامت و قواعد ازدواج ناعادلانه، مصادره زمین و...» شده‌اند.

در ادامه گزارش این سازمان آمده است: دولت‌های پی در پی نیز مالیات‌های سنگین بر آنها تحمیل کرده‌اند و آنها را از دنبال کردن تحصیلات آموزش عالی منع، و در معرض انواع مختلف مهاجرت اجباری گروهی و پاکسازی قومی قرار داده‌اند. تلاش‌های صورت گرفته در طول سال‌های گذشته برای تغییر رویه دولت حاکم در برمه در برخورد با مسلمانان این کشور نیز تاکنون راه به جایی نبرده است. در این درخواست‌ها از دولت برمه خواسته شده است تا قانون شهروندی مصوب سال ۱۹۸۲ را که در آن قومیت روهینگایی به عنوان شهروند درجه سه شناخته می‌شوند تغییر دهد.

اما براساس شواهد موجود، سیاست رژیم حاکم در برمه در این مورد هیچ تغییری نخواهد کرد، چرا که تجربه پنج دهه پیشین نشان داده است که سیاست پاکسازی قومی در استان ارکان و مناطق اطراف آن به شدت ادامه دارد. در این سیاست علاوه بر قتل و غارت، از شیوه قدیمی فراری دادن ساکنان برای پاکسازی آنها استفاده می‌شود. با نگاهی به آمار موجود به خوبی می‌توان این سیاست برنامه‌ریزی شده و مدون دولت برمه را مشاهده کرد.

در سال ۱۹۶۲ و بلافاصله پس از کودتای نظامیان حدود ۳۰۰ هزار نفر از مسلمانان روهینگایی به بنگلادش فراری داده شدند، در سال ۱۹۷۸ نیز حدود نیم میلیون نفر از این قوم در سخت‌ترین شرایط از خانه و کاشانه خود آواره و ناچار به فرار شدند که از میان آنها حدود ۴۰ هزار نفر از آنها که بیشتر افراد پیر، زنان و

کودکان بودند براساس آمار آژانس پناهندگان سازمان ملل متحد، جان خود را از دست دادند. در سال ۱۹۸۸ نیز ۱۵۰ هزار مسلمان آواره شدند، در سال ۱۹۹۱ و پس از الغای نتایج انتخابات پارلمانی در این کشور که مسلمانان به مخالفان نظامیان یعنی حزب ملی دمکراتیک رأی داده بودند، در یک انتقام‌گیری آشکار حدود ۵۰۰ هزار نفر دیگر از آنها آواره شدند.

با توجه به این موارد، به‌طور قطع تنها از طریق فشار بین‌المللی و هماهنگ می‌توان دولت نظامی حاکم در برمه که هیچ‌یک از اصول حقوق بشری و انسانی را در قبال مسلمانان شمال این کشور رعایت نکرده و نمی‌کند، وادار به عقب‌نشینی از این موضع خود کرد، چرا که دولت نظامی حاکم تلاش دارد با این اقدامات خود حمایت راهبان بودایی تندرو را به‌دست آورده و از این طریق به حاکمیت نظامی خود بر مردم این کشور ادامه دهد.

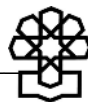
به‌عبارت دیگر، رژیم حاکم بقای خود را در اتحاد با راهبان بودایی دیده است که می‌خواهند کشور را یک‌دست کرده و آیین بودایی را در سراسر این کشور بگسترانند. نکته جالب در اینجا عدم فشار بر اقلیت مسیحی ساکن در برمه است که دولت نظامی از وحشت فشار بیشتر کشورهای غربی، تقریباً کاری به کار آنها نداشته و این گروه از زمان استعمار انگلیس در این کشور توانسته‌اند موقعیت خود را مستحکم کنند.

وظیفه همسایگان

برمه در طول نیم قرن گذشته با حمایت‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی چین توانسته به حیات خود ادامه دهد. سرانه توسعه در این کشور بسیار ضعیف و در حد پایین‌ترین نرخ‌های جهانی قرار دارد، در حال حاضر این دولت آمریکا است که تلاش می‌کند برمه را از چین جدا کرده و در سیاست محاصره رقیب اقتصادی و نظامی خود در اقیانوس آرام و شرق دور، نظامیان حاکم در برمه را وادار به برگزاری انتخابات آزاد و احترام گذاشتن به رأی مردم کند که در این فرآیند خانم سوچی و حزب متبوع وی، حزب ملی دمکراتیک که متحد غرب است قدرت را به دست خواهد گرفت.

این حضور سنگین آمریکایی‌ها در برمه البته باعث نمی‌شود که آنها در برابر نسل‌کشی صورت گرفته در این کشور دست به اقدامی بزنند، بلکه برای جلب رضایت رژیم حاکم، در برابر این موج از رفتار ضدانسانی براساس سیاست منافع خود سکوت اختیار کرده و خواهند کرد. در این میان برمه در منطقه‌ای قرار دارد که چند کشور قدرتمند اسلامی حضور دارند. علاوه بر همسایگی با بنگلادش به‌عنوان یک کشور مسلمان که به دلیل بحران دائم اقتصادی نمی‌تواند پذیرای گروه بیشتری از آوارگان برمه‌ای باشد، - چنان‌که در شرایط فعلی چنین اقدامی نکرد و پناهندگان روئینگیایی رابه برمه بازگرداند - سه کشور مالزی، اندونزی و برونئی نیز در منطقه جنوب شرق آسیا حضور دارند که از ابزارهای مناسبی برای فشار بر نظامیان حاکم در اندونزی جهت پایان دادن به خشونت‌ها برخوردارند.

برمه به‌عنوان یکی از کشورهای عضو اتحادیه کشورهای آسیای جنوب شرقی

(آ.سه.آن) که در آن سه کشور نامبرده نیز حضور دارند، وابستگی سیاسی و اقتصادی شدیدی به این سه کشور دارد. بنابراین با استفاده از این ظرفیت می‌توان ژنرال‌های حاکم را به عقب‌نشینی از سیاست‌های نسل‌کشی خود وادار کرد.

مسئولیت جهان اسلام و ایران

در قبال کشتار مسلمانان برمه‌ای، علاوه بر همسایگان مسلمان این کشور، جهان اسلام نیز وظایفی دارد که باید به آن عمل کند.

سازمان همکاری اسلامی به‌عنوان بزرگ‌ترین نهاد جهان اسلام در این مورد باید فعالیت‌های خود را تشدید کرده و با رایزنی با سران کشورهای اسلامی راه را برای نشست فوری دست‌کم وزرای خارجه و در بالاترین سطح سران جهت بحث و بررسی این موضوع فراهم کند.

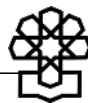
دیگر نهادهای مربوط به جهان اسلام مانند اتحادیه بین‌المجالس کشورهای اسلامی نیز باید در این حوزه فعالیت خود را تشدید کرده و علاوه بر تلاش برای برگزاری نشست سران مجالس اسلامی، در این زمینه بیانیه داده و اقدامات رژیم حاکم بر برمه در کشتار مسلمانان را محکوم کنند.

در بُعد دیگر کشورهای اسلامی باید در تمام سطوح از جمله استفاده از ظرفیت سازمان ملل متحد، سازمان کشورهای غیر متعهد، بین‌المجالس جهانی، فشار به سازمان‌های بین‌المللی و... راه را برای نجات مسلمانان برمه‌ای همواره کنند. در بُعد رسانه‌ای نیز رسانه‌های جهان اسلام باید نگاه متمرکز خود را نسبت به

مسائل برمه افزایش دهند. در حال حاضر رسانه‌های جهان اسلام به مسائل داخلی پرداخته و از محیط بیرونی آن غافل شده‌اند. رسانه‌هایی مانند الجزیره و العربیه و برخی رسانه‌های وابسته به کشورهای عربی در طول ۱۷ ماه گذشته همه تمرکز خود را بر مسائل سوریه و تحولات جهان عرب گذاشته و از مسائل برمه غافل شده‌اند که در این میان رسانه‌های داخلی نیز قابل انتقاد هستند.

رسانه‌های داخل کشور نیز ضمن هشیاری در برابر تحولات منطقه، باید نگاه ویژه‌ای نیز به تحولات روی داده در برمه داشته و به‌خصوص در حوزه برون‌مرزی در این زمینه فعالیت‌های خود را گسترش دهند. ابزار رسانه در این زمینه می‌تواند عامل مهم و تأثیرگذاری باشد.

جمهوری اسلامی ایران نیز تاکنون در عالی‌ترین سطوح در این مورد واکنش نشان داده که مهمترین وجه آن بیانات رهبر انقلاب است و لازم است که دیگر ارکان‌های نظام نیز در این مورد موضع‌گیری کنند. اقدام نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان ملل متحد در صدور بیانیه محکومیت اقدامات رژیم برمه و درخواست برای مداخله سازمان ملل در این مورد یکی از اقدامات به‌جا و شایسته بود که باید ادامه داشته باشد.

منابع و مآخذ

۱. مأساة مسلمی بورما.. الحرق أو السحل أو الذبح عقاب الموحدين، مأرب پرس، ۱۵ جولای ۲۰۱۲:

http://www.marebpress.net/news_details.php?sid=45637

۲. مسلمو بورما بین ماض مزهر و واقع مؤلم، أحمد عبد العزیز أبو عامر، تاریخ الاسلامی، ۳۱ مارس، ۲۰۰۹:

<http://islamstory.com/ar/node/3726>

۳. حضرت آیت الله خامنه‌ای، بیانات در دیدار جمعی از روحانیون، ۱۴ اسفند ۱۳۷۰:

<http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=2604>

۴. میانمار: تطهیر عرقی وصمت دولی، عبد الرحیم عاصی، جریده الاخبار اللبنائی، شماره ۱۷۶۰، ۱۸ ژوئیه ۲۰۱۲:

<http://www.al-akhbar.com/node/98001>

۵. حضرت آیت الله خامنه‌ای، بیانات در محفل انس با قرآن، ۳۱ تیرماه ۱۳۹۱:

<http://farsi.khamenei.ir/speech-content?id=20482>

6. Howard Adelman (2008). Protracted displacement in Asia: no place to call home. Ashgate Publishing, Ltd.. p. 86. ISBN 0754672387. Retrieved 12 April 2011.

http://books.google.com/books?id=oyzfkz1gcVsC&pg=PA86&dq=rohingya+japanese&hl=en&ei=kASITamKAdGi0gHRyaHlCA&sa=X&oi=book_result&ct=result&resnum=3&ved=0CDEQ6AEwAg#v=onepage&q=rohingya%20japanese&f=false

7. Asian profile, Volume 21. Asian Research Service. 1993. p. 312. Retrieved 12 April 2011.

<http://books.google.com/books?id=tdMtAQAAlAAJ&q=The+Burmans,+in+collaboration+with+the+Japanese,+massacred+many+Rohingyas+and+kicked+out+4000+refugees+to+Chittagong.11+In+the+post-Burmese+military+operations&dq=The+Burmans,+in+collaboration+with+the+Japanese,+massacred+many+Rohingyas+and+kicked+out+4000+refugees+to+Chittagong.11+In+the+post->

شماره مسلسل: ۱۲۴۷۱

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: نسل‌کشی مسلمانان برمه (میانمار)

نام دفتر: مطالعات سیاسی (گروه سیاست خارجی)

تهیه و تدوین: کریم جعفری

ناظر علمی: محمد جمشیدی

متقاضی: معاونت پژوهشی

ویراستار: حسین صدری‌نیا

واژه‌های کلیدی:

۱. برمه

۲. مسلمانان روهینگیا

۳. سازمان همکاری اسلامی

۴. جهان اسلام

تاریخ انتشار: ۱۳۹۱/۵/۳